

Pia Kjærsgaards grundlovstale

Taler

Pia Kjærsgaard
Medlem af Folketinget for
Dansk Folkeparti

Dato

5. juni 2020

Sted

Lykkesholm Slot

Omstændigheder

På grund af COVID-19 blev DF's grundlovsarrangement afholdt uden deltagere. I stedet blev det streamet på Facebook.

Kære venner!

Kære "jer derude ved skærmene"!

Ja, jeg kan jo ikke se jer. Jeg ved ikke, hvor mange I er. Og hold da op, hvor er det mærkeligt at holde et møde på denne måde.

Jeg savner at trykke hver enkelt af jer i hånden, sådan som jeg altid gør.

Men vi må jo holde os til, at "vi holder sammen ved at vise afstand".

Jeg håber, at I har det godt. Hvor ville jeg dog ønske, at I sammen med mig kunne nyde det smukke Lykkesholm – stedet, som digterkongen H.C. Andersen også vidste at lovprise.

Her synger nattergalen.

Gøgen kukker, og syrener og kaprifolier dufter – det får man desværre ikke med på nettet.

Heldigvis er der nok mange af jer, der har været her før, fordi dette møde har været en Dansk Folkeparti-tradition siden 2003.

Det er da også grunden til, at vi valgte at gennemføre mødet og tidligt tog en beslutning om, at vi for at være på den sikre side ville vise det på nettet.

--

Ja, det er ikke let at remse alle de ting op, der er sket siden sidst, for så kunne jeg tale hele dagen.

Det rækker vel at sige, at for præcis et år siden, havde vi valg til Folketinget – og at Dansk Folkeparti opnåede et historisk dårligt resultat.

Og det var så det. Og så vil jeg sige, at vi er indstillet på, at Dansk Folkeparti skal være stort og stærkt igen. Vi har så meget, vi skal ændre. Vi har så meget, vi skal stå vagt om.

--

I dag fejrer vi Grundloven. Vi fejrer vores danske folkestyre. Med 171 år på bagen er der rigtig god grund til det.

Men der er også grund til at minde hinanden om, hvad folkestyre i grunden er.

Og måske også et par grunde til at minde regeringen om det.

Vi har det seneste år oplevet en magtkoncentration uden sidestykke i den nyere danmarkshistorie.

Regeringen har besat embedsmandsposter med folk med "partibogen" i orden – husker nogen afskedsreplikken fra Finansministeriets pressechef om, at "man skal være socialdemokrat for at arbejde i den stilling"?

Ja, magtkoncentrationen er et stort problem.

Men hvorfor holder vi grundlovsmøde på denne måde? Vi ved alle, hvad det skyldes. Vi har ikke kunnet åbne en avis eller et nyhedsprogram uden at være tvangsindlagte til at høre om det:

Et virus fra Kina.

Den begyndte i al ubemærkethed ved årsskiftet.

Dengang mente de danske sundhedsmyndigheder ikke, at der var nogen fare for, at virusset fra Wuhan ville indfinde sig under vore hjemlige himmelstrøg.

Dengang rejste både turister og hjemvendte danskere uhindret fra Københavns Lufthavn ud i København eller andre dele af landet.

Dengang var alt åbent – også selv om verdensøkonomien så småt allerede var ved at blive ramt.

Den 27. februar kunne man påvise det første tilfælde af smitte i Danmark – og så gik det ellers slag i slag.

Om aftenen den 11. marts lukkede statsminister Mette Frederiksen og regeringen så landet.

Alvorstunge miner prægede pressemøderne. Det offentlige Danmark blev lukket. Grænserne blev lukket. Restauranter og fitnesscentre blev lukket. Elever og lærere sendt hjem fra skoler og uddannelsesinstitutioner.

(Og ja, de blev LUKKET og ikke "LUKKET NED")

Gaderne lå øde hen. Der var noget meget uhyggeligt, meget spøgelsesagtigt over især de første uger.

Enhver kunne være potentiel smittebærer – også uden symptomer. Virusset kunne tilsyneladende overleve flere døgn på glatte overflader.

Var det overhovedet sikkert at røre ved de varer, man slæbte hjem fra supermarkedet?

Og apropos supermarkedet, så var det dér, den første panikreaktion blev udløst i form af hamstringer – få minutter efter at statsministeren havde frarådet selv samme.

Primært toiletpapir...

Havde man overdrevet faren? Det er noget af det, vi diskuterer i dag.

Sundhedsmyndighederne frarådede tilsyneladende den meget restriktive kurs. Men så var det måske gået som i Sverige?

For vi kan ligeså godt indrømme det: Vi var alle skræmt fra vid og sans af billederne af lastbiler med døde COVID-19-patienter i norditalienske Bergamo. Eller massegravene i Iran og andre steder.

I Sverige valgte man at lade myndighederne køre "showet" uden politisk indblanding, og hvordan er det så gået? Nu er de på fuldt tilbagetog...

Mere end 4500 dødsfald og et isoleret Sverige, som ingen andre lande har lyst til at åbne deres grænser for.

Smittetrykket her i landet er lavt. Der har været flere døgn uden dødsfald. Flere steder har man lukket corona-afdelinger på sygehusene.

Om der kommer en "anden bølge", kan ingen sige med sikkerhed. Derfor stod Folketinget helt historisk sammen. For en tid lagde vi partipolitikken og særinteresser på hylden.

Det er klart, at fejl ikke kan undgås. Det er klart, at der ikke fandtes nogen "manual" til håndteringen af en historisk krise.

Men det betyder ikke, at fejlene skal glemmes. Vi skal have undersøgt hele forløbet omkring lukningen af landet. Hvem sagde hvad og hvornår?

Vi skal have undersøgt, om hjælpepakkerne til mange milliarder har haft den ønskede effekt, og om de er nået ud til de rigtige.

Vi skal undersøge, om regeringen har ført Folketingets partier bag lyset ved at tilbageholde vigtige oplysninger.

Der er ingen tvivl om, at regeringen har holdt kortene særdeles tæt til kroppen, når den havde en interesse i at komme "først" med gode nyheder.

Det har gjort det vanskeligt for de øvrige partier i Folketinget at agere – eller for den sags skyld at komme til orde.

Og det har betydet, at alle oppositionens partier har plejet deres egne "kæpheste" i krisen. Ét parti ville åbne én ting, mens et andet parti ville åbne noget andet, og et tredje bare ville åbne det hele.

Manglende oplysninger har overladt det til lægfolk at "tolke" situationen på såvel det sundhedspolitiske som økonomiske område.

Måske vil nedsættelsen af en "Corona-kommission" være det rigtige skridt?

Det skridt har en hårdt presset svensk regering måttet tage.

Men en undersøgelse er også relevant her.

--

Og ja, så er der EU. Hvordan gik det lige med EU her i krisen? Spillede EU overhovedet nogen rolle?

Såmænd ikke.

Når vi taler folkestyre, er det også nødvendigt at tale om EU. I årevis har vi fået tudet ørerne fulde om betydningen af fælles løsninger, fælles valuta og åbne grænser.

Så kom Coronakrisen. Grænserne blev lukket. De "forældede" nationalstater måtte klare ærterne selv.

EU var komplet bovlam.

EU evnede ikke at gøre det mindste.

EU løste ikke et eneste problem.

I stedet opdagede folk, at det kun er deres *eget* land, deres *egne* politikere og myndigheder, der evner at håndtere en krise.

Og hvad der sjovt nok ikke kunne lade sig gøre i 2015, da Europa blev invaderet af migranter, kunne lade sig gøre denne gang: Lukningen af grænserne.

Nu åbner de så småt igen. Forsigtigt. Til få lande. Med respekt for pandemien, der stadig raser.

Men NU er EU så på banen igen. Nu vil EU have penge. Masser af penge. De skal gå til Sydeuropa, hvor lande som Spanien og Italien har været ekstraordinært hårdt ramt med tusindvis af Coronaofre.

Og hvor er det dog ironisk og samtidig trist.

For har EU ikke netop medvirket til krisen, fordi de gældsplagede sydeuropæiske lande stadig lider af konsekvenserne af finanskrisen og den fælles valuta, euroens, strenge krav til de nationale budgetter?

Så EU kradser penge ind for problemer, som EU selv har været med til at fremprovokere.

Er EU i virkeligheden andet end et kæmpemæssigt omfordelingsprojekt? En bureaukratisk papirtiger uden handlekraft.

Nej, Europas lande og nationale regeringer har klaret det hele selv. Med forskellige tilgange, nogle bedre end andre. Men beslutningerne er foretaget af *folkevalgte* politikere.

Derfor siger jeg: "Længe leve fædrelandenes Europa"! Og lad os komme ud af det morads, jeg for et par år siden kaldte en rotterede.

Politikken vender langsomt tilbage til det normale. Fredningen ophører!

Og så har vi faktisk en høne eller to at plukke med regeringen.

Lad os f.eks. tage udlændingeområdet. Mange troede, at udlændingepolitikken var i gode hænder hos Socialdemokratiet.

At stramningerne fra den foregående regering ville blive opretholdt.

Alligevel har vi oplevet den ene lempelse efter den anden.

Der kommer kvoteflygtninge. Reglerne for opholdstilladelser er blevet lempet. Der kom flere penge til flygtningefamilier allerede kort tid efter regeringsskiftet.

Men løfter har man ikke indfriet nogen af. Hvad blev der for eksempel af løftet om at fjerne støtte til muslimske friskoler, som ofte hjernevasker deres elever? Intet.

Der kom heller ikke noget opgør med parallelsamfundene.

Jo, integrationsordfører Rasmus Stoklund eller integrationsminister Mattias Tesfaye elsker at puste sig om og tale om "dårlig opførsel", når unge med indvandrerbaggrund opfører sig elendigt.

Det skortede heller på kritik fra bemeldte personer, da det viste sig, at en større gruppe muslimer trodsede forsamlingsforbuddet og bad under Ramadanen i Gellerupparken.

Politiet havde "tekniske problemer" og kunne ikke nå frem. Men de kunne godt give en bøde til en dansk mor, der opholdt sig lidt for længe på Islands Brygge med sine børn.

2500 kroner, tak. Politiet ved jo også, at danske mødre med børn sjældent bliver voldelige.

Anderledes farligt risikerer det at forholde sig med bedende muslimske mænd...

Gælder der efterhånden to forskellige standarder? En for parallelsamfundene og en for danskerne?

I Frankrig opgav politiet at opretholde det restriktive udgangsforbud i ghettoerne – af frygt for ballade?

Bevæger vi os også i den retning her i landet? Hvilke konsekvenser vil det få for danskernes tillid til myndighederne på længere sigt?

Behøver jeg at sige brandattentater i Herlev og andet "godt fra ghettoerne"?

Regeringen fandt den helt store forargelse frem, da det viste sig, at indvandrere

med muslimsk baggrund var kraftigt overrepræsenterede blandt de coronasmittede – næsten dobbelt i forhold til deres befolkningsandel.

En læge på Hvidovre Hospital forklarede det med indvandrernes generelt dårligere sundhed. Nogle forklarede det med, at mange indvandrere arbejder på mere udsatte positioner, hvor de kommer i berøring med smitten.

Men integrationsministeren kaldte faktisk en spade for en spade og erklærede, at mange indvandrere ganske enkelt blæser på resten af Danmark og lever helt efter deres egne regler.

Fint nok. Rigtigt nok.

Men har regeringen så gjort noget ved det? Intet.

Det gjorde den heller ikke, da der flere steder blev kaldt til bøn. Man fór forarget op, men faldt lige så hurtigt helt ned igen.

Lad os nu være ærlige: Vi HAR parallelsamfund her i landet. Og det er vores opgave som politikere at bekæmpe dem.

Regeringen har talt og talt og talt – men overhovedet ikke handlet. Og hvor den endelig har handlet, har det været med lempelser.

--

Ja, Corona-krisen har vist "det sande ansigt" hos mange. Flere og flere har fået øjnene op for, at en stor gruppe mennesker aldrig er mentalt ankommet til Danmark, men stadig befinder sig i Mellemøsten, selv efter flere årtier.

Og så har krisen måske også vist os vores eget "sande ansigt" som nation og folk. Det er noget, der bør give anledning til selvransagelse senere.

Var vi for frygtsomme? Lod vi os styre af frygten? Fik vi lidt for travlt med at overvåge hinanden i supermarkeder eller andre steder?

Der fremgik af et af statsministerens notater, at begrebet "udskamning" skulle sættes effektivt i værk.

Blev vi lidt for nævenyttige, og lidt for gode til at overvåge, om nogen havde sneget sig til Malmø for at købe ind eller gå på café?

Vi skal smide frygten langt væk! Vi skal finde optimismen frem igen. Det er sådan vi kommer videre – både som mennesker og som fællesskab.

Næste år på dette sted og denne dag forventer jeg det største fysiske fremmøde. Jeg vil – som altid – gå rundt og trykke hver enkelt af jer i hånden.

Lige nu lyder det måske næsten som en trussel eller noget farligt – men det er et løfte.

Vi skal vende tilbage til livet igen. Vi skal hverken aflive håndtryk eller kram – men turde at leve.

Og så skal vi huske én vigtig ting på denne dag: Rammen for løsningen af problemer er og bliver det folkelige fællesskab, som nationalstaten udgør!

Rigtig god grundlovsdag!

Kilde

Manuskript tilsendt fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Dansk Folkeparti, EU, Grundlovstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/pia-kjaersgaards-grundlovstale-2020>